

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/104/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319011184
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2319011184.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Galanta z 3. júna 2022, č. k. 2T/53/2019-173, na verejnom zasadnutí konanom 10. januára 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušuje.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., narodený X. októbra XXXX v C. D., Česká republika, trvalé bydlisko E., bez prihlásenia na adrese F. - C. XXXX, adresa na doručovanie písomností F. - C. XXXX,

podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku s poukazom na § 86 ods.1 písm. a) Trestného zákona spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta sp. zn. 2Pv 181/19/2202 podanej na Okresný súd Galanta dňa 11. septembra 2019, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v období od mesiaca jún 2017 do 03.06.2022 si v meste E. a všade tam, kde sa zdržiaval riadne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať svoju maloletú dcéru G., narodenú XX.XX.XXXX, trvale bytom u matky na adrese H., H. I. J. XXX/XX, ktorá mu vyplýva zo zákona číslo 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov, ako aj rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 12P/285/2007 zo dňa 14.02.2008, právoplatného v časti týkajúcej sa bežného výživného dňa 10.03.2008, ako aj rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 13P/15/2010 zo dňa 03.03.2010, právoplatného dňa 23.03.2010, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 67,- EUR mesačne vždy do 15teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej, čím mu vznikol na výživnom dlh k rukám H. B. vo výške 3.520,- EUR a aj napriek vyživovacej povinnosti voči svojej dcére aktuálne zaevidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny nie je, pričom v posudzovanom období bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 25.01.2017 do 15.05.2017 a od 20.02.2019 do 15.05.2019, kedy bol vyradený pre nespokuprácu, žil z úspor, avšak z tohto neprispieval na výživné,
o s l o b o d z u j e ,

pretože trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 3. júna 2022, č. k. 2T/53/2019-173, uznal obžalovaného A. B. (ďalej aj obžalovaný) za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v období od mesiaca jún 2017 do 03.06.2022 si v meste E. a všade tam, kde sa zdržiaval riadne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať svoju maloletú dcéru G., narodenú XX.XX.XXXX, trvale bytom u matky na adrese H., H. I. J. XXX/XX, ktorá mu vyplýva zo zákona číslo 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov, ako aj rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 12P/285/2007 zo dňa 14.02.2008, právoplatného v časti týkajúcej sa bežného výživného dňa 10.03.2008, ako aj rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 13P/15/2010 zo dňa 03.03.2010, právoplatného dňa 23.03.2010, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 67,- EUR mesačne vždy do 15teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej, čím mu vznikol na výživnom dlh k rukám H. B. vo výške 3.520,- EUR a aj napriek vyživovacej povinnosti voči svojej dcére aktuálne zaevidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny nie je, pričom v posudzovanom období bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 25.01.2017 do 15.05.2017 a od 20.02.2019 do 15.05.2019, kedy bol vyradený pre nespokojnosť, žil z úspor, avšak z tohto neprispieval na výživné.

Okresný súd za to obžalovanému uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. v spojení § 37 písm. m) Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako bolo uvedené v skutkovej vete obžaloby a vzhľadom na druh posudzovanej trestnej činnosti upravil v skutkovej vete obdobie, v ktorom prichádzalo k neplneniu vyživovacej povinnosti až ku dňu vyhlásenia rozsudku a príkladne k tomu ustálil aj výšku zanedbaného výživného (po odpočítaní čiastkových úhrad v sume 500,- €) na konečnú sumu 3 520,- €. Obžalovaný mal na výživu maloletej G. B. prispievať sumou 67,- € mesačne od mesiaca jún 2017, čo predstavuje za obdobie do vyhlásenia rozsudku (t. j. do 3. júna 2022) sumu 4 020,- € (60x67,- €), pričom bolo preukázané, že obžalovaný výživné nepravidelne a v nižšej sume uhrádzal. Celkovo za uvedené obdobie uhradil výživné vo výške 500,- €. Vzhľadom na uvedené dlh obžalovaného na bežnom výživnom okresný súd ustálil na sumu 3 520,- €, v dôsledku čoho upravil aj skutkovú vetu. Obžalovaný svojimi konaniami naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., pretože si najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného, kedy neposkytol dcére G. B. všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Čin bol páchaný sústavne a nepretržite po dobu 60 mesiacov, konaním obžalovaného bol naplnený znak závažnejšieho spôsobu konania s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. - po dlhší čas, pričom pri posudzovaní tohto znaku je potrebné prihliadať aj na význam chráneného záujmu, teda objekt daného trestného činu, ktorým je v tomto prípade nárok na výživu.

Ďalej okresný súd uviedol, že záver o tom, že sa skutok stal vyplýval z výpovede svedkyne, listinných dôkazov a v neposlednom rade aj z výpovede samotného obžalovaného, ktorý si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti. Okresný súd z jeho výpovede zistil, že si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil v dôsledku ním deklarovanej nepriaznivej finančnej situácie, čo však podľa názoru okresného súdu obžalovaného neospravedlňuje, ani neznižuje závažnosť jeho protiprávneho konania. Nepričinil sa o to, aby sumu dlžného výživného uhradil. Bol síce vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, avšak z tejto bol vyradený pre nespokojnosť. Uvedené skutočnosti v žiadnom prípade neospravedlňujú obžalovaného a nemôžu byť dôvodom pre neplnenie si vyživovacej povinnosti k deťom. Z vykonaného dokazovania okresný súd ustálil, že bola preukázaná schopnosť obžalovaného plniť vyživovaciu povinnosť, hoci mu to jeho majetkové pomery umožňovali. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na výpis z lustrácie vozidiel obžalovaného ako aj na samotné vyjadrenie obžalovaného o poberaní nemocenských dávok a o finančných prostriedkoch poskytovaných mu sestrou titulom dedičstva. Výpoveď svedkyne nebola jediným usvedčujúcim dôkazom, pretože okresný súd jej výpoveď vyhodnocoval aj v kontexte ďalších dôkazov, a to právoplatných súdnych rozhodnutí, na základe ktorých jednoznačne vedel, že vyživovacia povinnosť mu bola určená. Obžalovaný sa ku skutku nepriamo priznal, keď akceptoval skutočnosť, že výživné na dcéru neplatil riadne a včas, avšak z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní okresný súd nezistil, že by toto svoje konanie aj úprimne oľutoval. Z jeho výpovede vyplynulo len toľko, že by výživné chcel zaplatiť, za kratšie obdobie, ale nemá na to finančné prostriedky. Podľa čiastočných platieb si však musel byť vedomý svojej vyživovacej povinnosti, ako aj jej výšky a tiež

dlhu na výživnom. Obžalovaný sa teda žiadnym spôsobom nepričinil o to, aby sumu dlžného výživného uhradil aj napriek tomu, že bol okresným súdom poučený o možnosti využitia ustanovenia o účinnej ľútosti.

Na margo zdravotného stavu obžalovaného, ktorým dôvodil neplnenie svojej vyživovacej povinnosti okresný súd uviedol, že obžalovaný vyživovaciu povinnosť riadne neplnil ani v dobe, keď práceneschopný bol, teda v čase, kedy neexistovala žiadna relevantná prekážka, ktorá by mu bránila zamestnať sa a zabezpečovať si tak pravidelný príjem. Okresný súd poukázal aj na skutočnosť, že obžalovaný sa nijakým spôsobom nedomáhal zníženia výživného, ale si svojvoľne upravil jeho výšku a ani len v tejto výške ho napokon pravidelne nehradil. Skutočnosti uvádzané obžalovaným o tom, že výživné neuhrádzal z dôvodu, že žil s matkou maloletej v jednej domácnosti považoval okresný súd za účelové, nakoľko sám nevedel uvedené obdobie špecifikovať a rovnako tak nevedel uviesť ani obdobie, za ktoré by mal byť povinný prispievať na výživu maloletej, o čom svedčí aj jeho vyjadrenie, že výživné môže dlhovať približne za štyri mesiace. V priebehu výsluchu obžalovaného mal okresný súd možnosť pozorovať, že síce opakovane prezentoval vôľu výživné uhradiť, no na druhej strane uvádzal, že nemá na to prostriedky a o dcéru sa ani nezaujíma. V priebehu výsluchu sa tiež dopustil viacerých nepresností ohľadom doby jeho spolužitia s matkou dieťaťa, ktoré okresný súd vyhodnotil len ako snahu prezentovať sa v lepšom svetle.

K výroku o treste okresný súd uviedol, že pri hodnotení osobných pomerov páchatel'a zistil, že tento trváci trestný čin obžalovaný dokonil dňom vyhlásenia rozhodnutia, čo bolo v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého mu v konaní Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 1T/98/2021. Okresný súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, zistil však jednu priťažujúcu okolnosť, a to konkrétne podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že bol už za trestný čin odsúdený s poukazom na odsúdenia uvedené v odpise registra trestov. Takto zistený výsledný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., kedy v dôsledku prevahy priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami v pomere 1:0, zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, teda ukladal obžalovanému za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v upravenej sadzbe 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov. Z hľadiska zavinenia vyhodnotil okresný súd konanie obžalovaného podľa § 16 písm. a) Tr. zák. V danom prípade nebolo možné konanie posudzovať ako úmyselné konanie v zmysle § 15 Tr. zák., pretože obžalovaný výživné uhrádzal aspoň nepravidelne, svojou nečinnosťou však nakoniec vzniku dlhu na výživnom nezamedzil. Berúc do úvahy okolnosti uvedené v § 34 ods. 1 až ods. 4 Tr. zák., vykonané dôkazy, postoj obžalovaného k prejednávanej trestnej veci ako aj všetky okolnosti prípadu, dospel okresný súd k záveru, že tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude účel trestu dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace, teda na samotnej spodnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby. Vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky uvedené v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a okresný súd nezistil dôvody na ukládanie alternatívneho trestu (peňažný trest by bol celkom bez významu s poukazom na vysokú výšku dlžného výživného a s tým spojený dôvodný predpoklad jeho nezaplatenia a trest povinnej práce by s poukazom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu nebol postačujúci a vzhľadom na trvajúcu práceneschopnosť by ani nebolo možné ho uložiť), preto mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace s tým, že obžalovaného s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky uvedené v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a obžalovaný trestný čin spáchal v dobe podmieneného odsúdenia uloženého mu za iný trestný čin, okresný súd mu výkon trestu podmienenčne neodložil napriek tomu, že nešlo o úmyselný trestný čin ako je uvedené v § 49 ods. 2 Tr. zák., nakoľko podmieneným odsúdením a určením skúšobnej doby by okresný súd obžalovanému len znovu umožnil oddialiť zaplatenie dlhu a ako aj ďalšie plnenie základných záväzkov, ktoré má voči svojmu dieťaťu. Na vysvetlenie dôvodnosti účelu takto uloženého trestu okresný súd doplnil, že v zmysle § 86 Tr. zák. má obžalovaný (na rozdiel od dieťaťa, ktorému nie je poskytované výživné), stále priznané právo dodatočne zaplatiť dlh na výživnom až do doby, kedy sa odvolací súd odoberie na poradu, v dôsledku čoho má aj naďalej reálnu možnosť odvrátiť hrozbu výkonu uloženého trestu a tiež sa tak pričiniť o odstránenie následku, ktorý svojim protiprávnym konaním spôsobil.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní sa prokurátorka vzdala práva na podanie odvolania.

Obžalovanému, ktorý nebol osobne prítomný pri vyhlásení rozsudku, bolo písomné vyhotovenie rozsudku doručené do vlastných rúk 1. júla 2022.

Obžalovaný podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie prostredníctvom zvoleného obhajcu Mgr. Štefana Slováčika, ktoré bolo doručené okresnému súdu 4. júla 2022.

Odvolanie podal čo do výroku o vine, o treste ako aj voči konaniu, ktoré predchádzalo vyhláseniu rozsudku. V odvolaní uviedol, že dlžnú sumu výživného zaplatil k rukám matky, o čom súdu v prílohe predkladá čestné prehlásenie matky s jej úradne overeným podpisom. S poukazom na úhradu dlžného výživného v rozsahu určenom vo výroku o vine odsudzujúceho rozsudku následne v konečnom návrhu obhajca žiadal, aby Krajský súd v Trnave ako súd odvolací napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. f) Tr. por. oslobodí spod obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry, pretože trestnosť činu zanikla.

Prokurátor sa k písomne odôvodnenému odvolaniu obžalovaného dosiaľ nevyjadril.

Spisový materiál bol krajskému súdu riadne predložený na rozhodnutie 1. augusta 2022.

Za účelom prejednania podaného odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 10. januára 2023, ktorého sa zúčastnila prokurátorka krajskej prokuratúry, obžalovaný i jeho obhajca.

Krajský súd podľa § 326 ods. 5 Tr. por. na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie tak, že oboznámil čítaním oznámenia matky H. B. z 20. júna 2022 podľa § 269 Tr. por. (v spise na č. I. 180), z ktorého vyplynulo, že obžalovaný jej uhradil všetko dlžné výživné určené v odsudzujúcom rozsudku vrátane mesiaca jún 2022 na ich spoločnú dcéru G. B. K. oznámenie matky bolo opatrené jej úradne overeným podpisom.

Keďže iné návrhy na doplnenie dokazovania neboli, krajský súd vyhlásil dokazovanie za skončené a pristúpil ku konečným návrhom, v rámci ktorého prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, nakoľko úhradou dlžného výživného trestnosť činu zanikla. Obhajca obžalovaného tiež navrhol obžalovaného oslobodiť spod obžaloby, keďže trestnosť činu zanikla a obžalovaný sa pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por., ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohol a urobil tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, krajský súd prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom, obžalovaný ho v odvolaní síce namietal, no konkrétne procesné pochybenia nevytýkal. V takom prípade bol krajský súd povinný prihliadať len na také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom také chyby konania nezistil.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o vine, tomuto opäť obžalovaný žiadne nedostatky v písomne zdôvodnenom odvolaní nevytýkal. Preskúmaním uvedeného výroku krajský súd zistil, že okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, že vykonané dôkazy následne v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil individuálne, ako aj v ich súhrne a dospel k správne mu záveru o vine obžalovaného. V odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a rozviedol právne

úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona. Podľa názoru krajského súdu je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé, vychádza zo skutkového stavu, ako bol zistený na hlavnom pojednávaní a krajský súd proti nemu nemá žiadne výhrady. Aj podľa názoru krajského súdu je obžalovaný z protiprávneho konania bezpečne usvedčovaný jednak vlastnou výpoveďou, ale aj svedeckou výpoveďou matky maloletej H. B. a listinnými dôkazmi založenými v spise.

Aj právna kvalifikácia skutku okresným súdom ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák. zodpovedala stavu vecí a zákonu. Pokiaľ ide o zavinenie, aj toto okresný súd ustálil u obžalovaného správne, čo následne riadne v napadnutom rozsudku zdôvodnil.

Ani výroku o treste obžalovaný žiadne konkrétne pochybenia v písomnom odvolaní nevytýkal. Keďže bol aj tento výrok odvolaním napadnutý, krajský súd ho preskúmal, no žiadne pochybenia nezistil. Okresný súd správne ustálil druh trestu, čo odôvodnil spôsobom, s ktorým sa krajský súd stotožnil. Nepodmienečný trest odňatia slobody potom správne obžalovanému vymeral na dolnej hranici postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. modifikovanej trestnej sadzby 28 mesiacov, čo opäť riadne odôvodnil. Rovnako stavu vecí a zákonu zodpovedal aj výrok o zaradení obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže v ostatných 10 rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 285 písm. f) Tr. por., súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

Pokiaľ ide o doplnenie dokazovania krajským súdom na verejnom zasadnutí, toto bolo primárne zamerané na skutočnosť tvrdenú obžalovaným v odvolaní, že po vyhlásení napadnutého rozsudku malo dôjsť k dodatočnému splneniu si vyživovacej povinnosti obžalovaným, kde by prichádzala do úvahy aplikácia inštitútu o účinnej ľútosťi v zmysle § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na ktorú obžalovaný v odvolaní apeloval.

Z oznámenia H. B. z 20. júna 2022 opatreného jej úradne overeným podpisom, ktorého k odvolaniu pripojená kópia súhlasila s originálom predloženým obhajcom k nahliadnutiu, mal krajský súd za preukázané, že obžalovaný dlžné výživné ustálené vo výroku o vine napadnutého rozsudku, vrátene výživného za mesiac jún 2022, v celom rozsahu uhradil.

Pokiaľ ide o splnenie druhej zákonnej podmienky predpokladanej v ust. § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák., teda neexistencie trvalo nepriaznivých následkov tohto trestného činu na mal. G. B., matka maloletej H. B. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní neuviedla nič, na základe čoho by bolo možné ustáliť, že by neplatenie výživného zo strany obžalovaného malo na ich spoločné dieťa trvalo nepriaznivé následky. Naopak menovaná uviedla, že je zamestnaná, sebestačná, ak potrebovala peniaze, pomohla jej sestra a preto ona spolu so svojou dcérou nikdy hmotnej núdzi vystavené neboli.

Na podklade takto vykonaného dokazovania mal krajský súd za preukázané, že po vyhlásení odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku okresného súdu nastala skutočnosť, s ktorou Trestný zákon spája zánik trestnosti stíhaného trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. z dôvodu účinnej ľútosťi podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák., z ktorého dôvodu krajský súd na verejnom zasadnutí napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. f) Tr. por. oslobodil, lebo trestnosť činu zanikla.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.